

Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ ΚΑΙ Η ΠΕΡΔΙΚΑ

Μια μέρα συναντήθηκαν όλα τα πουλιά και συμφώνησαν να βάλουν τα παιδιά τους στο σχολείο να μάθουν γράμματα. Βρήκαν και δάσκαλο και τον διόρισαν. Άνοιξε το σχολείο και πήραν τα παιδιά τους και τα έγραψαν.

Ύστερα από λίγες ημέρες, μερικά παιδιά πήγαν στο σχολείο και δεν ήξεραν το μάθημά τους. Ο δάσκαλος τα άφησε νηστικά το μεσημέρι. Μέσα στα παιδιά που έμειναν τιμωρία ήταν και το παιδί της κουκουβάγιας. Η κουκουβάγια, όταν είδε πως σχόλασαν τα παιδιά το μεσημέρι και το μωρό της δεν σχόλασε, πήρε λίγο ψωμί και πήγε στο σχολείο να του το δώσει.

Η γειτόνισσά της η Πέρδικα της είπε:

- Να χαρείς τα μάτια σου, γειτόνισσα έχω πολλή δουλειά και σε παρακαλώ να πάρεις και του μωρού μου το φαί του.
- Το παίρνω γειτόνισσα

Λέει η κουκουβάγια, αλλά δεν ξέρω το μωρό σου ποιο είναι.

- Ω, λέει η πέρδικα, όσο γι' αυτό, είναι πολύ εύκολο να το βρεις. Το μωρό μου είναι το πιο όμορφο μωρό του σχολείου!

Η κουκουβάγια πήγε στο σχολείο. Παρακάλεσε το δάσκαλο, κι αυτός δέχτηκε να δώσει το ψωμί του μωρού της. Ύστερα είπε του δασκάλου να την αφήσει να δει όλα τα παιδιά. Κοίταξε καλά-καλά, δεν βρήκε το μωρό της πέρδικας. Γύρισε πίσω, πήγε και βρήκε την πέρδικα και της έδωσε το ψωμί της και της λέει :

- Τι να σου κάνω! Κοίταξα μια ώρα και δεν το βρήκα το μωρό σου, γιατί μες στο σχολείο δεν ήταν ομορφότερο μωρό από το δικό μου!

Όταν ο Θεός έφτιαξε τις μαμάδες

Όταν ο καλός Θεός δημιουργούσε τις μητέρες, βρισκόταν στην έκτη μέρα συνεχούς δουλειάς, όταν άγγελος εμφανίστηκε και είπε:

- Παιδεύεστε πολύ με αυτό το δημιούργημα.

Και είπε ο Θεός:

- Έχεις διαβάσει τις προδιαγραφές που πρέπει να έχει αυτό εδώ; Πρέπει να είναι εντελώς αδιάβροχο αλλά όχι πλαστικό, να έχει 180 μετακινούμενα μέρη που να μπορούν να αντικαθίστανται, να κινείται πάνω σε χυμένο καφέ και σε άλλα τροφικά κατάλοιπα, να έχει πόδια που εξαφανίζονται όταν σηκώνεται, ένα φιλί που να θεραπεύει οτιδήποτε από ένα σπασμένο πόδι μέχρι μία ερωτική απογοήτευση, και να έχει έξι ζευγάρια χέρια.

Ο άγγελος κούνησε το κεφάλι του και είπε:

- Έξι ζευγάρια χέρια... με κανέναν τρόπο.
- Δεν είναι τα χέρια που μου δημιουργούν προβλήματα. Είναι τα τρία ζευγάρια μάτια που πρέπει να έχουν οι μητέρες, είπε ο Θεός.
- Αυτά θα υπάρχουν στο στάνταρ μοντέλο; ρώτησε ο άγγελος.

Ο Θεός έγνεψε καταφατικά.

- Το ένα ζευγάρι για να βλέπει μέσα από κλειστές πόρτες όταν ρωτάει, «τι κάνουν τα παιδιά εκεί;» όταν ήδη αυτή ξέρει. Το άλλο ζευγάρι στο πίσω μέρος του κεφαλιού της για να βλέπει όσα δεν μπορεί αλλά πρέπει να ξέρει, και φυσικά ένα τρίτο ζευγάρι εδώ μπροστά για να μπορεί να βλέπει τότε ένα παιδί κάνει γκάφες και να λέει «Καταλαβαίνω και σ' αγαπώ», χωρίς να βγάλει λέξη.

- Κύριε, είπε ο άγγελος αγγίζοντας ευγενικά το μανίκι του, ξεκουραστείτε τώρα. Αύριο είναι άλλη μέρα.
- Δεν μπορώ. Είμαι πολύ κοντά στο να δημιουργήσω κάτι που μοιάζει τόσο πολύ με μένα. Ήδη έχω κάνει μία πού θεραπεύει μόνη της τον εαυτό της όταν είναι άρρωστη, που μπορεί να ταΐσει μια οικογένεια έξι ατόμων με μια μπουκιά ψωμί και που μπορεί να βάλει ένα εννιάχρονο παιδί να σταθεί κάτω από το ντους.

Ο άγγελος περιτριγύρισε το μοντέλο της μητέρας πολύ αργά.

- Είναι πολύ απαλή, αναστέναξε.
- Αλλά και πολύ σκληρή! Δεν μπορείς να φανταστείς τι μπορεί να κάνει ή τι μπορεί να αντέξει μια μητέρα. είπε ο Θεός με έμφαση.
- Μπορεί να σκέφτεται;
- Όχι μόνο σκέφτεται, αλλά μπορεί να λογικεύει και να συμβιβάζει, είπε ο Δημιουργός.

Τελικά ο άγγελος έσκυψε πάνω της άγγιξε με το δάχτυλο του το μάγουλό της.

- Εδώ υπάρχει μια διαρροή. Σας το είπα, προσπαθήσατε να τοποθετήσετε πάρα πολλά σ' αυτό το μοντέλο.
- Δεν είναι διαρροή. Είναι ένα δάκρυ.
- Και σε τι χρησιμεύει;
- Είναι για χαρά, λύπη, απογοήτευση, πόνο, μοναξιά και υπερηφάνεια.
- Είστε μεγαλοφυΐα, είπε ο άγγελος.

Ο Θεός κοίταξε μελαγχολικά,

- Δεν το έβαλα εγώ εκεί.

Ξανθίππη - Ιωάννα